

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 23 grudnia 2015 r.

Adam Bodnar

V.510.219.2015.BA

**Pan
Mateusz Morawiecki
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju**

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00 - 507 Warszawa

W moim zainteresowaniu pozostaje funkcjonowanie w praktyce, także w aspekcie skutków społecznych, instytucji pozwu zbiorowego, wprowadzonej przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2010 r. Nr 7, poz. 44).

Wejście w życie ustawy było spełnieniem oczekiwań konsumentów, wiążących ogromne nadzieje z wprowadzeniem postępowań grupowych do polskiego porządku prawnego. Postępowania grupowe miały w założeniu przyczynić się do uproszczonego, szybszego, tańszego i efektywniejszego rozstrzygnięcia przez sądy spraw powtarzalnych.

Zgodnie z założeniami ustawodawcy, wyrażonymi w uzasadnieniu do projektu ustawy¹, celem postępowania grupowego jest umożliwienie dochodzenia roszczeń w jednym postępowaniu cywilnym przez wiele zainteresowanych osób. Postępowanie to ma ułatwiać dostęp do sądu, w szczególności w sytuacji dochodzenia małych kwotowo roszczeń od jednego sprawcy szkody, a w konsekwencji zwiększyć efektywność ochrony sądowej.

Tymczasem, na podstawie napływających do mnie informacji, trudno uznać, że założenia ustawodawcy zostały zrealizowane. Należy bowiem wskazać, iż w Polsce w latach 2010-2015 zostało złożonych ok. 170 pozwów grupowych². Wiele spraw pozostaje aktualnie w toku, przy czym część z nich toczy się już co najmniej kilka lat. Natomiast, sprawy rozpatrzone w przeważającej większości zostały zakończone bez poddania merytorycznej ocenie sądu zasadności powództwa, gdyż pozew podlegał zwróceniu czy odrzuceniu. Nadto, z informacji medialnych wynika, że żadna ze spraw przeciwko dużym

¹ Sejm RP VI kadencji, nr druku: 1829.

² Pismo z dnia 9 grudnia 2015 r. Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości w Ministerstwie Sprawiedliwości (nr DOI-072-17/15).

instytucjom finansowym, np. bankom, nie doczekała się pozytywnego rozstrzygnięcia dla wnoszących pozwy zbiorowe.

W konsekwencji, omawiane postępowanie nie spełniło pokładanych w nim nadziei i oczekiwań konsumentów, w szczególności zaangażowanych w spory z przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą znacznych rozmiarów. W ocenie Skarżących, podstawowa przyczyna w ograniczeniu dostępu do postępowań grupowych sprowadza się do aż nadto sformalizowanych i rygorystycznych przesłanek dopuszczalności pozwu grupowego. To zaś wywiera wpływ na długotrwałość postępowań grupowych.

Mając na względzie powyższe, w oparciu o art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1648 z późn. zm.), zwracam się z uprzejmą prośbą o wskazanie, czy Pan Minister dostrzega problemy konsumentów w dochodzeniu roszczeń w postępowaniach grupowych. Byłbym również zobowiązany za przekazanie informacji, czy – w ocenie Pana Ministra – istnieje potrzeba zmian w tym zakresie, a jeśli tak, o wskazanie planowanych lub podjętych już ewentualnie działań.

Z poważaniem,
Podpis na oryginale